

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Sedlákem, Ph.D. ve věci žalobce: **R. S.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2017, č. j. KUOK 82258/2017, sp. zn. KÚOK/62138/2017/ODSH-SD/7228,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 20. 9. 2017 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějov, odboru občanských záležitostí – přestupkového oddělení, ze dne 17. 5. 2017, č. j. PVMU 67636/2017 16a.

Správní orgán prvního stupně v rozhodnutí ze dne 17. 5. 2017 uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, kterého se žalobce měl dopustit tím, že dne 1. 2. 2017 v 14:35 hod.

úmyslně porušil ustanovení § 118b zákona o silničním provozu, když řídil vozidlo tov. zn., RZ:, přestože mu byl dne 8. 11. 2016 Policií ČR zajištěn řidičský průkaz, což bylo zjištěno Policí ČR v rámci silniční kontroly na pozemní komunikaci v obci na ul. u OD Kaufland.

Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce následujícími námitkami. Předně namítl neprokázání materiálních znaků přestupku, neboť v době spáchání přestupku neměl žalobce jakýkoliv zákaz činnosti a nikdy nepozbyl řidičské oprávnění, pouze neměl v držení průkaz, kterým by prokazoval vlastnictví konkrétních skupin řidičského oprávnění. Nelze proto prokázat zásadní narušení veřejného zájmu, neboť žalobce byl držitelem řidičského oprávnění a naplnil pouze formální znaky přestupkového jednání. Dále žalobce poukázal na to, že svým jednáním jakkoliv neohrožoval účastníky silničního provozu a silniční kontrola byla v tomto případě provedena bez zjevného důvodu. Následně žalobce namítl nejednoznačné prokázání jeho viny, neboť ze spisového materiálu není patrné, že by osoba přestupce při kontrole předložila doklad totožnosti. Z obsahu správního spisu neplyne byť jen jediný přímý důkaz o tom, že žalobce vozidlo řídil. Taktéž namítl, že nejsou postaveny na jisto okolnosti zadržení řidičského průkazu.

Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil podáním ze dne 16. 10. 2017, ve kterém navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** a napadené rozhodnutí žalovaného **bylo vydáno** v souladu se zákonem. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.

V první žalobní námitce namítal žalobce, že neměl jakýkoliv zákaz činnosti a nikdy nepozbyl řidičské oprávnění, pouze neměl v držení průkaz, kterým by prokazoval vlastnictví konkrétních skupin řidičského oprávnění.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 8. 11. 2016 byl žalobci zadržen řidičský průkaz, a to Policií ČR z důvodu řízení vozidla pod vlivem alkoholu. To vyplývá jak z potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 8. 11. 2016, tak i z rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, odboru dopravy, ze dne 13. 1. 2017, č. j. PVMU 6209/2017 41, o zadržení řidičského průkazu, které nabylo právní moci dne 1. 2. 2017. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že policií zadržený řidičský průkaz byl správnímu orgánu předán dne 9. 11. 2016

Dále ze správního spisu soud zjistil, že k přestupkovému jednání v nyní přezkoumávané věci došlo dne 1. 2. 2017.

Z uvedeného jasně vyplývá, že žalobce v době kontroly Policií ČR v Prostějově na ul. Okružní měl zadržený řidičský průkaz.

Podle ustanovení § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu je policista oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. Po zadržení

řidičského průkazu oznámí policista bez zbytečného odkladu zadržení řidičského průkazu registru řidičů, u zahraničních řidičů příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.

Podle ustanovení § 118b odst. 2 zákona o silničním provozu po dobu zadržení řidičského průkazu nesmí držitel řidičského oprávnění řídit motorové vozidlo.

Z citované právní normy jasně vyplývá, že držitel řidičského oprávnění není po dobu zadržení řidičského průkazu oprávněn řídit motorové vozidlo bez ohledu na to, zda v předmětné době na něj (ne)dopadal zákaz činnosti, nebo zda v předmětné době (ne)pozbyl řidičské oprávnění.

Žalobní námitka proto není důvodná.

V další námitce brojlil proti absenci materiální stránky přestupku, neboť nelze prokázat zásadní narušení veřejného zájmu, jelikož žalobce byl držitelem řidičského oprávnění, naplnil pouze formální znaky přestupkového jednání, neohrožoval účastníky silničního provozu a silniční kontrola byla provedena bez zjevného důvodu.

Namítané nenarušení veřejného zájmu při „pouhém“ naplnění formálních znaků přestupkového jednání je zcela absurdní argumentací. Smyslem požadavku na to, aby se po pozemní komunikaci pohybovaly osoby, které mají řidičské oprávnění, je zajistit bezpečnost všech účastníků silničního provozu. V případě žalobce, který měl, jak vyplývá ze správního spisu, opakovaně zákaz řízení a kterému byl zadržen řidičský průkaz pro jízdu pod vlivem alkoholu, se jeví tato argumentace zjevně účelová.

K podstatě nerespektování zadržení řidičského oprávnění dle ustanovení § 118b zákona o silničním provozu se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 2. 12. 2015, č. j. 6 As 289/2014-59. V Nejvyšším správním soudem posuzované věci se jednalo o možnost řízení motorového vozidla v uzavřeném středisku bezpečné jízdy a Nejvyšší správní soud mimo jiné uvedl: *„Zadržení řidičského průkazu za zákonem stanovených podmínek je zcela legitimním opatřením chránícím společnost před řidiči, u nichž existuje důvodné podezření, že spáchali závažný delikt v dopravě. Nejedná se tudíž o trest za samotné protiprávní jednání. Stěžovateli lze přisvědčit, že důvodová zpráva k zákonu č. 411/2005 Sb., jímž byl institut zadržení řidičského průkazu do zákona o silničním provozu opět doplněn, uvádí, že tento institut umožňuje okamžitě vyřadit nezpůsobilého řidiče z provozu na pozemních komunikacích a ochránit tak ostatní účastníky tohoto provozu, přičemž se jedná taktéž o významný donucovací prostředek, aby se řidič dostavil ke správnímu orgánu k projednání přestupku. Tyto důvody však nelze považovat za jediný smysl a účel právní úpravy. Na bezprostřední zadržení řidičského průkazu policistou dle § 118b zákona o silničním provozu navazuje možnost rozhodnutí dle § 118c téhož zákona, že řidičský průkaz zůstane zadržen až do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku či trestném činu (jak k tomu ostatně bylo i u stěžovatele). Tato bezprostřední návaznost pak vyplývá z potřeby chránit společnost před nebezpečnými řidiči. Předmětná důvodová zpráva totiž upozorňuje, že [u]vedená úprava je nezbytná, protože jinak by např. řidiči, který v opilosti způsobil dopravní nehodu, musel být řidičský průkaz vrácen a on by mohl řídit motorová vozidla až do doby, než by meritorní*

rozhodnutí nabylo právní moci. Právě tato skutečnost je dnes, při absenci institutu zadržení řidičského průkazu, předmětem kritiky. Zároveň jsou tímto postupem chráněna i práva řidiče, kterému je řidičský průkaz nadále zadržován jen na základě rozhodnutí ve správním řízení.

Bez ohledu na smysl a účel institutu zadržení řidičského průkazu, kdy stěžovatel důvody zadržení jeho řidičského průkazu nikterak nezpochybňuje, je pro danou věc rozhodné, že zákaz z něj plynoucí porušil. Každý, komu byl zadržen řidičský průkaz, je povinen zdržet se řízení motorových vozidel na pozemních komunikacích. Je tudíž zcela nepřipadné, že stěžovatel se cítí diskriminován vůči těm, kterým řidičský průkaz zadržen nebyl, či jim byl z nějakého důvodu vrácen. Nevidí-li stěžovatel důvod, proč by se školení bezpečné jízdy nemohl po spáchání přečinu v dopravě zúčastnit, pak je třeba podotknout, že tímto důvodem je zákaz řízení motorových vozidel ve smyslu § 118b odst. 2 zákona o silničním provozu.“

Nejvyšší správní soud jasně definoval smysl a účel zadržení řidičského průkazu jako zcela legitimní opatření chránící společnost před řidiči, u nichž existuje důvodné podezření, že spáchali závažný delikt v dopravě. Jedná se tedy o opatření působící do budoucna a veřejným zájmem je ochrana společnosti vyloučením určité kategorie řidičů z možnosti účastnit se silničního provozu. Tento veřejný zájem zcela jistě žalobce svým jednáním narušil a je proto zcela nepodstatné, zda svou jízdou někoho ohrozil nebo nikoliv, případně to, že nebyl účastníkem dopravní nehody.

K důvodnosti provedení silniční kontroly soud pouze na okraj odkazuje na ustanovení § 124 zákona o silničním provozu a oprávnění policie při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu zastavovat vozidla (ust. § 124 odst. 10 písm. b) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 30. 6. 2017).

Uvedené žalobní námitka taktéž není důvodná.

Dále žalobce namítl, že ze spisového materiálu není patrné, že by osoba přestupce při kontrole předložila doklad totožnosti a z obsahu správního spisu neplyne byť jen jediný přímý důkaz o tom, že žalobce vozidlo řídil.

Žalobní námitka není důvodná. Jak z oznámení o přestupku ze dne 7. 2. 2017, tak z oznámení o přestupku ze dne 1. 2. 2017, podepsaného žalobcem, vyplývá, že policisté znali číslo průkazu žalobce. Z úředního záznamu sepsaného policií dne 1. 2. 2017 vyplývá, že při kontrole řidič předložil občanský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a naopak nepředložil řidičský průkaz. V průběhu správního řízení žalobce nikdy netvrdil, že by motorové vozidlo toho dne neřídil. Podle názoru soudu je uvedená námitka zcela účelová a i vyvrácená obsahem správního spisu.

Taktéž namítl, že nejsou postaveny na jisto okolnosti zadržení řidičského průkazu.

Na rozdíl od žalobce soud nemá za to, že by byly jakékoliv pochybnosti o skutkových okolnostech zadržení řidičského průkazu žalobce. Řetězec důkazů, prokazujících zadržení řidičského oprávnění, je zcela jasný a ze správního spisu jasně patrný.

Při silniční kontrole dne 1. 2. 2017 žalobce u sebe řidičský průkaz neměl. Z potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 8. 11. 2016 je patrné, že téhož dne byl žalobci řidičský průkaz zadržen, dne 13. 1. 2017 rozhodl Magistrát města Prostějova, odbor dopravy, shora uvedeným rozhodnutím č. j. PVMU 6209/2017 41 o zadržení řidičského průkazu žalobce. Toto rozhodnutí nabylo právní moci téhož dne, kdy byl žalobce přistižen při jízdě bez řidičského průkazu, a z tohoto rozhodnutí jasně vyplývá, že v době rozhodování byl řidičský průkaz v držení správního orgánu. S ohledem na to, že dle ustanovení § 129 odst. 3 nemá odvolání proti rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu odkladný účinek, je zcela zřejmé, že žalobce řídil v okamžiku dopravní kontroly v situaci, kdy měl zadržený řidičský průkaz.

Ani tato námitka proto není důvodná.

S ohledem na vše shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji postupem dle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. ledna 2018

Mgr. Petr Sedlák, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.